

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

som der ingen Smitte er i, fordi de ikke har Raad til at købe de andre, hvad Landmændene ofte ikke har, og saa bagefter give dem Tilskud til at faa Besætningen renset. Det er jo samfundsmæssigt fuldkommen urimeligt at modsætte sig en Udvidelse hertil. Det vilde betyde, at man fik færre Penge til Tuberkulosens Bekæmpelse, nationaløkonomisk set.

Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen udtalte sin Tilslutning til Kødloven, saa vidt jeg forstod da, naar jeg kunde efterkomme et Krav fra hans Side. Det Krav gik ud paa, at jeg skulde efterkomme det Ønske, som D. L. K. har fremsat, om, at de skulde selv have Lov til at eksportere deres Dyr. Jeg kan svare hertil, som jeg har gjort tidligere, at det kan jeg ikke efterkomme. Jeg maa her erklære mig fuldkommen enig med Landbrugsraadet, med Kødudvalget, ogsaa med D. L. K.s Medlemmer i Kødudvalget, der har den Opfattelse fremdeles, at det er klogt og nødvendigt, at man har en Central til Salg af Kreaturer til Udlandet, idet man herigennem bedst kan udnytte de forskellige Markeder og undgaa at misbruge et Marked, som kun kan tage nogle faa Dyr og let kan ødelægges, hvis der kommer for mange derhen. Dernæst opnaas der jo slet ikke de samme Priser paa de forskellige Markeder, og det vilde være tilfældigt, om Landmændene fik deres Kreaturer solgt paa det ene eller det andet Marked, men gennem en Centralisation kan man udjævne Fortjenesten, saa at alle Landmænd faar deres Del af den. Det er Opfattelsen hos samtlige Medlemmer af Kødudvalget og i Landbrugsraadet, og det er en Opfattelse, som jeg erkender er rigtig.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen udtalte sig med stor Sagkundskab om Tuberkulose og Kalvekastning o. s. v. Det maa man naturligvis respektere, og det skal jeg gerne gøre, men efter at have siddet og hørt paa det, vil jeg alligevel tro, at der var ikke meget nyt i de Udtalelser, i alt Fald ikke for Landbrugets Udøvere eller for dem, der er videnskabeligt indstillede paa dette Omraade, og Lovforslaget her følger netop de Retningslinier, som Videnskaben og Landbruget er enige om bør følges under nuværende Forhold.

Om Smørlovforslaget vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger. Det ærede Medlem Hr. Smørum, der var Ordfører for det socialdemokratiske Parti, rettede en Forespørgsel til mig, hvorledes det var gaaet med Bevillingen til Anskaffelse af Kølehuse og til Markedsregulering. Jeg kan hertil sige, at i

den korte Tid, Loven har virket — det var jo kun 7 Maanedes —, er der ikke anvendt Penge til disse Formaal, men der er inden for Smørordningsudvalget over for mig udtalt Ønske om, at man bibeholdt Bevillingerne; man har formodentlig den Opfattelse, at der meget let kan komme en Situation, hvor man gerne vil have Mulighed for at anvende de Penge, der her er Tale om.

Det ærede Medlem Hr. Kyed begyndte sin Omtale af Lovforslagene med at kritisere mit Partis politiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, som ved Finanslovens første Behandling skulde have udtalt, at nu var der ingen Landbrugskrise mere. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch sagde, at det heldigvis var gaaet saadan, at der ikke nu er en egentlig Erhvervskrise i Landbruget. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Kyed: Er denne Udtalelse urigtig? Er den ikke helt rigtig? Er Priserne ikke saadan i indeværende Efteraar — og det var jo det, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch udtalte sig om —, at man maa sige, at med de Priser er der nogenlunde rimelige Erhvervsvilkaar for Landbruget? Tror det ærede Medlem ikke, at man med de Priser, vi nu har, kommer op paa en nogenlunde forsvarlig Forrentning i Landbruget, hvis de fortsættes? En helt anden Ting er det naturligvis, hvis Priserne styrter ned, som de gjorde i Fjor, eller hvis vi faar tilnærmelsesvis det Misforhold mellem Prisen paa Raastoffer og paa Færdigvarer, som vi havde i Fjor. Jeg erindrer blot om, at dengang var Smørprisen kun 10 Gange Prisen paa Foderblanding, men nu 15 Gange.

Jeg tror, at naar man tager alt i Betragtning, er de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch fremsatte, rigtige, ikke mindst ud fra den Opfattelse, som jeg antager det ærede Medlem Hr. Kyed ogsaa deler, at man vist næppe kan vente i Fremtiden at faa højere Priser end dem, vi har i Øjeblikket. Vi maa sikkert indstille os paa Priser, der ingenlunde ligger højere end de nuværende, og det er altsaa de Erhvervsmuligheder, som Landbruget vil have i den kommende Tid; det er det, vi maa regne med som det gunstigste. Dermed er naturligvis ikke sagt, at der ikke er enkelte Landmænd, som er inde i Krisevanskeligheder, slet ikke. Det er min Opfattelse, at der findes i Tusindvis af Landmænd, som har stiftet Gæld under helt andre Indtægtsforhold end dem, vi nu har eller kan regne med i den kommende Tid, og for dem vil det naturligvis være vanskeligt at klare sig under de nuværende Prisforhold.

Det ærede Medlem Hr. Kyed beklagede